SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 23. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 24 FEBRUARI, 1915. 8 SIDOR.

Prov. Library jan. 16 Winnipeg

Finland och England

Den brittiska regeringen kommer sannolikt att använda sitt inflytande till fördel för Finland.

FINLANDS ÖDE LJUSNAR.

ENGLANDS LIBERALER KÄNNA SIG OBEHAGLIGT BERÖRDA.

Det bekanta program till fullständig förryskning af den finska förvaltningen, som fastställts af tsaren och den 17 sistlidne november kungjordes i finska tidningar, väckte, som man minnes, en mindre behaglig uppmärksamhet i England, hvars liberala parti ju icke med glada ögon ser den regim af reaktion och förtryck, som råder hos förbundsvännen, och hängifver sig åt förhoppningar, att det efter kriget skall bli annorlunda. Någon tid efter programmets offentliggörande spreds också från Petersburg den upplysningen, att programmet icke innebar något beslut om verkställande af de däri utstakade åtgärderna, utan skulle genomgå vederbörlig ytterligare behandling i afseende å dess särskilda punkter. Nu är det ju fråga om ett nytt stort lån, som Ryssland skall upptaga i västra Europa för krigets fortsättande — det är till och med ifrågasatt, att västmakterna skola bli borgensmän för detsamma. Härmed står ej osannolikt i förbindelse, att från Petersburg nu utgått en ny och närmare redogörelse för, huru det förhåller sig med det nämnda förryskningsprogrammet. Det är af officiös art, har i Sverige meddelats genom Svenska telegrambyrån och lyder sålunda:

Petersburg tidsdagen den 26 jan. — Från fullt tillförlitligt håll erfares beträffande behandlingen af det på senaste tiden mycket omtalade finska manifestet följande:

Den finska frågan bearbetades af en ad hoc den 2 februari 1812 tillsatt specialkomité. Det af denna komité utarbetade programmet prövades af ministerkonselj och framlades för tsaren för utrönande huruvida detsamma skulle kunna vidare öfverlämnas till de lagstiftande institutionerna till slutgiltigt antagande. Tsaren gaf den 29 september 1914 sitt bifall till att programmet finge behandlas författningsenligt i öfverensstämmelse med lagen af den 10 juni 1910.

Programmet har sålunda ej erhållit laglig kraft, utan måste underställas riksdumans och riksrådets behandling och pröfning.

Hvad beträffar en del andra lagprojekt som trädt i kraft under kriget, ha de flesta af dessa redan för länge sedan antagits af riksduman och prejudicera i intet afseende den kommande finska lagstiftningen. Några ha tillkommit af hänsyn till de nuvarande krigsförhållandena och befunnits nödvändiga ur ren nationell försvarssynpunkt samt ha till största delen endast tillfällig karaktär och stå icke på något sätt i sammanhang med programmet om Finlands närmare anslutning till det öfriga ryska riket.

Så långt telegrammet. Ingressen till det officiella meddelandet om programukasen har dock en helt annan ton och talar utan vidare om förverkligande. Den lyder sålunda:

"Å högsta ort har stadfästs program för Finland berörande lagstiftnings- och andra åtgärder, uppgjordt af den förberedande komité, som tillsatts vid den allerhögst inrättade särskilda komitén för finska ärenden. Enligt programmet komma två huvudgrupper af dessa åtgärder att förverkligas. Den första afser statsmaktens befästande i Finland, tryggandet af lagarnes efterlefnad och upprätthållandet af behörig ordning i landet och den andra åstadkommande af ett statligt och ekonomiskt närmande mellan Finland och kejsardömet."

Aktstycket är allenast ett program, hvars olika punkter det återstår att utarbeta i lagform. Men af den nämnda ingressen kan man icke utläsa annat än att tsarens beslut föreligger om, att de olika punkterna skola förverkligas. Frågan om den finska representationen är icke med; men med hänsyn till förvaltning och ekonomi förvandlas Finland i det närmaste till ett ryskt guvernement.

Ett tecken till den uppmärksamhet, hvarmed man i England börjat följa denna sak, är ett telegram till den norska "Verdens Gang" från tidningens meddelare i London, däri det heter:

"Då det för kort tid sedan kom meddelande om, att Ryssland ämnade fullständigt upphäfva Finlands självstyrelse och sammansmälta det med Ryssland, blef allmänheten i Storbritannien helt förskräckt, men blef delvis lugnad då det upplystes om, att denna plan icke var regeringens, utan komme från en kommission, som regeringen visserligare tidigare tillsatt, men nu icke vore enig med. Den liberala pressen — och det må erinras om, att den nuvarande brittiska regeringen är liberal — understryker emellertid allt framgent, att en betingelse för ett varaktigt och tillitsfullt förhållande emellan Storbritannien och Ryssland blir en ändring af den ryska politiken mot Finland. Det framhål-

(Forts. å sid. 8.)

REMISSDEBATTEN.

Årets remissdebatt i svenska riksdagen betecknas såsom "enklare" än någonsin förut.

Årets remissdebatt, som ägde rum på lördagen d. 23 jan. blef mera "enkel" än någonsin, som man kan erinra sig. Första kammaren hade redan efter ungefär en timme expedierat sin kritik af "den nådiga luntan", utan synnerligen meningsbrytningar och under mycket lamt intresse på läktarna. Debatten rörde sig väsentligen om två ämnen, neutraliteten och den antimilitaristiska agitationen. Hr. Trygger, som inledde den, ägnade en del af sitt anförande åt ett erkännande till finansministern för hans budget, bl. a. också för behandlingen af mobiliseringsutgifterna. Dess fortsättning formade sig till en anslutning till regeringens yttre politik under framhäfvande af de bekymmer, som de upprepade kränkningarna af folkrättens grundsatser tillfogat neutrala staters samfärdsel och näringslif.

Till sist kom ett skarpt angrepp mot den antimilitaristiska agitationen och den reflexverkan däraf som framträdde i den bristande disciplinen.

Justitieministern svarade hr Trygger i fråga om den antimilitaristiska propagandan och framhöll svårigheten att komma åt den med nuvarande lagbestämmelser samt ställde i utsikt nya lagförslag, åsyftande icke skärpt straff, utan åtgärder för att förekomma agitationen.

Hr Kvarnzelius menade att man icke borde skjuta kostnaderna för neutralitetsskyddet åt framtiden. Man måste oundgängligen vidtaga extra åtgärder, hvilka rimligtvis måste röra det förmögnare samhället. Talaren tog den förra liberala regeringens finanspolitik i försvar och polemiserade mot att högern ville beromma sig af sin försvarsvilja. Det finns ingen ansvarskännande svensk medborgare som icke gärna säge att vårt försvar vore bättre än det är. Delade hr Tryggers bekymmer öfver antimilitarismen och disciplinlösheten i armén och önskade till slut att Sveriges neutralitetspolitik måtte krönas med framgång.

Af följande talare sysselsatte sig ett par med samma ämnen medan hr A. C. Lindblad dessutom gick in i en kritik af lifsmedelskommissionens och regeringens åtgärder till hämmande af dyrtiden. Särskildt anmärktes att importen af brödsäd komme för sent och att maximipriset ej fastställts samt att diverse uppskörtningar, bl. a. af sockerpriset, fått äga rum. Likaså kritiserades att icke regeringen sökt motverka arbetslösheten genom att anordna offentliga arbeten, utan i stället hade vidtagit inskränkningar, som skulle få menliga följder.

Fick finansministern i Första kammaren erkännande för sin budget, så framträdde i den Andra den ordinarie budgetkritikern hr Palmstierna med en kritik, särskildt af att icke statsverkets kassafond anlitats för att täcka den brist, som uppstode genom utgiften för neutralitetsvakten.

Den socialdemokratiska kritiken mot lifsmedelsfördyringen sköttes här af hr Christiernson, som anmärkte på att medan man sörjt så rikligt för fodertillgången, att man började ångra de rika hafreinköpen, så fingo lifsmedelspriserna springa i höjden utan att regeringen ingrep förrän det var för sent. Alldeles särskildt anmärkte talaren på de höga fraktsatserna och förklarade sig numera nästan ångra att han alltid uppträdt till stöd för statssubvention åt ångbåtslinjer.

En historia, som han anförde om att befraktning med spannmål af en malmångare i retur från Amerika uteblifvit till följd af glömska af en tjänsteman i utrikesdepartementet hänvisades af utrikesministern till fabrikernas område.

Under den följande debatten uppträdde ännu ett par socialdemokrater, af hvilka hr Eriksson i Grängesberg sysselsatte sig med Dalregementet och hr Sven Persson med de dyrelifsmedelspriserna samt klandrade statsverkspropositionen, som alltför litet tagit hänsyn till att statens företag böra hållas i gång under kristider. Pengar gå att få, ty det sista 5 proc.-lånet fulltecknades på två dagar.

Jordbruksministern replikerade med afseende på dyrtiden, att bristen på vårsäd föranledde i augusti de stora hafreinköpen medan vår höstsädesskörd lämnade vida mindre underskott än i grannländerna. Under anförande af jämförelsesiffror visade jordbruksministern att prisläget hos oss är jämförelsevis tillfredsställande och begagnade tillfället att ge kvarnägarna en eloge för deras tillmötesgående.

Debattens sensationella moment skulle ha varit Z. Höglunds jungfrutal. Men åhörarna blefvo litet besvikna. Det blef en Stormklockeledare rätt och slätt, med antimilitarism och Amaltheamännens benådning och fru Kollontays utvisning. Hr. Branting tog den utsväfvande ynglingen vid örat — visserligen farbroderligt mildt — och hr Christiernson var ej belåten med jordbruksministerns svar.

Debatten slöt vid half 5-tiden med ett anförande af finansministern, hvari denne bemötte och gendref de anmärkningar, som af hr Palmstierna framställts mot budgeten.

Mystiskt mord

Moder och son påträffas skjutna i deras hem i Winnipeg. Modern är död, men sonen lefver.

DETEKTIVENS REVOLVER.

GEORGE SHORTREED KOMMER ATT ANKLAGAS FÖR MORDET.

Mrs. R. W. Stark, änka till framlidne dr. Stark, som i många år var en af Winnipegs bäst kända tandläkare, blef i onsdags kväll kl. 8.15 mördad i sitt hem i 814 William ave. Mrs. Stark, som var 60 år gammal, hade erhållit ett skottsår i vänstra sidan. Kulan hade antagligen passerat genom lungan och hjärtat. Hennes son George, bättre känd i Winnipeg under namnet "Bud", hvilken är omkring 31 år gammal, ligger på General hospital i mycket medtaget tillstånd med ett skottsår i magen.

I onsdags kväll ringde en okänd person upp till polisstationen och omtalade, att en kvinna blifvit skjuten i 814 William ave. Polisen sände genast en ambulans med sergeant Stelfox och tre konstaplar till platsen. Vid ankomsten dit fann polisen mrs Stark liggande död i matsalen. Hon låg på ryggen. I sittande ställning med ryggen mot väggen satt hennes son George medvetslös och bredvid honom låg en revolver. På ena sidan af mrs. Stark låg en katt-spinnande och på den andra en liten hund, som visade poliskonstaplarna tänderna, då dessa inträdde i rummet. Revolvern hade varit laddad med fem patroner. Af dessa voro två afskjutna. I huset påträffades ingen människa mer än George Shortreed, 35 år gammal, som hyrde rum af mrs Stark. Shortreed anhölls och fördes till polisstationen.

Den sårade mannen fördes genast till General hospital, där han undersökades operation. Här uppgaf han först, att han skjutit modern, och att han därefter riktat vapnet mot sig själf. Denna uppgift ändrade han emellertid senare, i det han uppgaf att Shortreed under en ordväxling med modern skjutit denna. Därefter hade Stark försökt fråntaga gärningsmannen revolvern, hvarvid han emellertid själf blef skjuten i magen. Shortreed har förnekat detta. Föröfrigt har han icke viljat yttra sig om saken.

Den revolver, med hvilken det hemska dådet utfördes, tillhör egendomligt nog Albert E. Morris, en detektiv, som har till uppgift att tillse att tängningslagen efterlefves. Morris blef i måndags kväll på Elgin ave. öfverfallen af två druckna personer, af hvilka den ene befunnits vara Shortreed. Han blef så illa slagen, att han för en kort stund förlorade medvetandet. Därunder togo de öfverfallande ifrån honom hans revolver.

Shortreed har erkänt detta öfverfall och påstår, att han följande dag gaf George Stark revolvern. Om Shortreed icke kan dömas på anklagelse för mord, kommer han till följd häraf att ställas till rätta för öfverfall.

Mrs. Stark och hennes son hade i flera år varit kända af polisen, och de hafva varit inblandade i mer än en ganska allvarlig sak. Mrs. Stark har bl. a. aftjänat straff för att hafva hållit en femton år gammal flicka i sitt hus i osedligt syfte. Båda voro mycket begifna på starka drycker. Dr Stark, tillhörde en af de bästa familjerna i Toronto, kom till Manitoba och började praktik som tandläkare i Carman. För ungefär tjugo år sedan flyttade han till Winnipeg. Hans hustrus lefnadssätt dref honom slutligen till dryckenskap, som underminerade hans hälsa, och för cirka fyra år sedan påträffades han under egendomliga omständigheter död i en tandläkarestol.

"Bud" Stark var känd som ficktjuf och har även aftjänat fängelsestraff samt en tid varit internerad på därhuset i Selkirk. Han är krympling, i det han för flera år sedan i en olycka förlorade ena benet. Hans tillstånd är fortfarande kritiskt, men finnes enligt läkarnes uppgift hopp om hans tillfrisknande. Mr. Sidney Goldstein fungerar som hans advokat.

Mrs. Starks begrafning ägde rum från Bardals likbesörjningsbyrå i lördags eftermiddag, och jordades den döda i Brookeside kyrkogård. En dotter till mrs. Stark, som är stenograf i San Francisco, kunde icke infinna sig till begrafningen.

Afliden märkeskvinna.

Nyligen afled i Stockholm en af Sveriges märkeskvinnor, fröken Sofia Gumälius. Vid sin död var fröken Sofia Gumälius 74 år. Hon kom till Stockholm 1877 och grundade den sedan så välkända Gumälii annonsbyrå. År 1882 utvidgade hon sin verksamhet med firman Gumälius & Co., som idkade försäljning af tryckeriutensilier. Alltifrån början var hon medlem af föreningen för kvinnans politiska rösträtt och var en af dem, som stiftade Kvinnoklubben. Hennes stora sociala intresse togs för öfrigt i anspråk på flera sätt. Och gifvet är att hon stod i den lifligaste beröring med tidningsvärlden, och hon var en alltid välkommen och gärna sedd gäst i Publicistklubben.

UR SENASTE SVERIGE-POST

Maximipris på mjöl. — En stor fabriksbrand. — Kvarnpruteinsamlingen. — Dömd rånare.

— De till kvarnföreningen anslutna kvarnarna anmälde för några dagar sedan för lifsmedelskommissionen, att de på grund af högre spannmålspris måste efter den 1 febr. höja nu gällande noteringar å sina produkter. Vid de på grund häraf mellan kommissionen och representanter för kvarnföreningen förda underhandlingarna ha dessa genom inför kommissionen framlagda kalkyler sökt visa de stegrade kostnaderna för kvarnarna, hvilket borde berättiga dem till förhöjda pris. Så t. ex. beräkna kvarnarna, att de efter den 1 febr. måste använda sig af en blandning af 75 proc. amerikanskt hvete till ett pris af kr. 25:50 och 25 proc. svenskt hvete till ett pris af kr. 28:50, hvarvid det sålunda framställda, till grund för noteringarna liggande mjölet (bagerimjölet) komme att betinga ett pris vid kvarnen af kr. 34:20, allt pr. 100 kg. För kli har därvid beräknats ett pris af 19 kr. pr 100 kg. Från kommissionens sida har häremot ifrågasatts en uppgörelse, gällande för en tid af tre månader, på basis af ett pris af kr. 25:25 pr 100 kg. för såväl svenskt som amerikanskt hvete. Beträffande rågmjölet ha kvarnarna vid sina kalkyler utgått från ett rågpris af 26 kr. och ett pris å kli af 19 kr. samt därvid kommit till ett pris för 85 procent rågmjöl af kr. 31:75, allt pr 100 kr. vid kvarnen. Kommissionen har ifrågasatt ungefärligen samma utgångspunkt för råg som för hvete, nämligen 25 kr., och ett däremot svarande pris å rågmjöl, gällande för tre månader, af kr. 30:55, allt pr 100 kg. Beträffande tiden för gällande öfverenskommelse skilja sig kvarnarnas och kommissionens önskemål åt, gjordt, och då kommissionen ej ansett sig kunna genom accepterande af kvarnarnas förslag få behöflig stadga på mjölmarknaden för längre tid, ha underhandlingarna afbrutits. Samtidigt har kommissionen ansett sig böra uttala, att det i frågans nuvarande läge icke syntes kommissionen återstå annan utväg till här förevarande spörsmåls ordnande än fastställande af officiella maximipris å spannmål och mjöl i enlighet med lagen den 9 okt. 1914 om förfogande öfver vissa varor vid krig eller krigsfara, i hvilket afseende kommissionen ock vore beredd att afgifva förslag.

— En af de största eldsvådor, som på länge hemsökt Norrköping, härjade natten till tisdagen d. 26 jan. vid halv 4-tiden det cirka 25,000 kvadratfot stora smedjekomplexet vid International Harvester Co:s verkstäder strax utanför staden. Komplexet, i hvilket äfven en större målarverkstad var inrymd, nedbrann på ett par timmar till grunden. Ett 15-tal arbetare voro under natten sysselsatta i smedjan, hvarvid de bl. a. härdade järndelar i en med olja fylld cistern. Oljan fattade härvid eld, och kort därpå stod hela det väldiga envåningshuset i ljusan låga. Komplexet jämte maskiner och inventarier i detsamma var försäkrad för tillhopa 163,000 kr. i Allmänna Brand och tre utländska bolag.

— Inför Mellansysslets häradsrätt stutrannsakades d. 26 jan. sulfitarbetaren O. E. Jansson, häktad för att på kvällen den 21 sistlidne december på järnvägen i närheten af Grums station ha öfverfallit handelsbiträdet J. Svanström och dels med en sten, dels med en med blyinlägg försedd gummibattong svårt misshandlat honom och rånat honom på 620 kr. Jansson dömdes att hållas i lifstids straffarbete, att vara medborgerligt förtroende förlustig för alltid samt att ersätta Svanström för sveda och värk samt läkarvård med 300 kr., och utgifva ersättning åt i målet hörda vittnen.

— Af de genom kulspruteinsamlingen landet rundt åstadkomna medlen ha intill nu omkring 1,200,000 kronor insändts till konungen.

— Som bekant hölls för någon månad sedan ett möte för behandling af förslag till samarbete i militärfrågan mellan ungsocialister och ungdemokrater. Detta möte hann emellertid ej afslutas, utan fortsättningen gick af stapeln d. 26 jan. Mötet beslöt att de båda riktningarna borde uppträda gemensamt i den antimilitaristiska aktionen.

— De båda pansarbåtar, hvilka enligt senaste riksdagsbeslut nu äro under bygnad vid Kockums mekaniska verkstad i Malmö och Göteborgs verkstadsaktiebolag i Göteborg, komma att benämnas efter Sveriges konungapar, sålunda Gustaf V och Drottning Viktoria.

Förlorar benet.

Den ryktbara skådespelerskan Madame Sarah Bernhardts högra ben amputerades i måndags i St. Augustine sjukhus i Arcachon.

Nedröstar referendum.

I Manitobas legislatur nedröstade i torsdags den konservativa majoriteten en motion af G. J. H. Malcolm (Birtle) om ett referendum af valmännen i prohibitionsfrågan.

Världsutställningen

San Francisco-utställningen öppnades i lördags under synnerligen storartade högtidligheter.

EN JÄTTELIK PARAD.

SVENSKA UTSTÄLLNINGSBYGNADEN INVIGES DEN 2 MARS.

Portarna till San Francisco-utställningen öppnades i lördags för allmänheten. Fyrtioen utländska nationaliteter och fyrtiotre stater och territorier i den amerikanska unionen deltogo.

Dr. Frederick V. J. Skiff, utställningsdirektören, sade bl. a. i ett kort invigningstal: "Inom denna utställnings område finnas inga utländingar. Alla kunna vistas på denna jord som om det vore deras eget fosterland."

Artillerisalutер, ångvissler och sirener, klockor och trummors larm hade i dagbräckningen väckt San Francisco. Dagen hade förklarats vara laglig helgdag, och nästan alla affärshus och fabriker voro stängda för att tillåta de af dem anställda att deltaga i den jättelika paraden, som tidigt ägde rum på utställningsområdet.

I paraden deltogo sekreterar Lane, af inrikesdepartementet, representerande president Wilson, guvernör Johnson, Californias legislatur, guvernören och hela legislaturen af Nevada, mayor Rolph af San Francisco, mayor Rose af Los Angeles och borgmästare i många andra städer i Californien.

Den 2 mars stunder en för svenskamerikanerna om möjligt ännu betydelsefullare dag, nämligen den officiella öppningsfästen af vårt gamla fosterlands utställningsbygnad. Utställningsstyrelsen har nämligen utsett den 2 mars för denna högtidlighet, med början kl. 2:30 e. m.

Vid detta tillfälle kommer världsutställningens president, mr C. C. Moore, att med hela sin stab aflägga besök i den svenska utställningsbygnaden. Förenta Staternas trupper skola salutera Sveriges blå och gula örorika flagga och den svenske generalkommissarien, löjtnant P. Bernström, hälsas välkommen som Sveriges representant, hvilken i sin tur kommer att inbjuda samtliga närvarande att taga "det nya Sverige" i betraktande, såsom det kommer att te sig i den vackra utställningsbygnaden.

"Under otaliga faror", skrifver "Västkusten", "har det svenska utställningsgodset under Dannebrogen och det blå och gula korset letat sig väg hit ut öfver hafven, för att i sinom tid låta hela världen veta, hvad vårt lilla land där uppe i höga Norden förmår uträtta på konstens, vetenskapens, industriens och bildningens fält. Låtom oss göra denna dag till en jubeldag, låtom oss gå man ur huse för att demonstrera vår kärlek till "gamla ländet", låtom oss visa att vår kärlek till gamla Sveriges land icke är mindre stark, fast många tusen mil ligga mellan oss här ute och dem där hemma. Ty minns ditt land!"

San Francisco-svenskarne hafva hittills med innerligaste intresse offrat medel för att göra Sveriges deltagande i utställningen så representativt som möjligt.

Skeppsinköpsförslaget antaget.

Från Washington ingick i onsdags meddelande om, att skeppsinköpningsförslaget antagits i representanthuset.

Kvinnorna segrade.

I onsdags meddelades, att kvinnorna segrat i Massachusetts-legislaturen dagen förut, och att kvinnorösträttsfrågan nu går till valmännen.

Jordbäfningar på Island.

I ett telegram till London från Köpenhamn meddelas, att flera häftiga jordbäfningar kändes i lördags och söndags i Reykjavik, Island, och trakten däromkring.

Lauriers efterträdare?

Ottawa, den 22 februari.— Ledande fransk-canadensiska tidningar meddela, att Sir Lomer Gouin, premierminister af provinsen Quebec, kommer att afgå från sin plats och inträda i den federala politiken. Om han gör detta är det för att blifva Sir Wilfrid Lauriers efterträdare.

Sverdrupsexpeditionen

torde komma att öfvervintra i Norra Ishafvet. Eclips och Hertha afgingo i fjol. Hertha under ryskt kommando och med rysk besättning för at söka efter Sodoff-expeditionen och Eclips under kapten Otto Sverdrups befäl med en norsk besättning på femton man för att söka efter Brussiloffs och Rusanoffs försvunna expedition. Båda fartygen utrustades af ryska staten, hvilken vid deras utrustning representerades af statsrådet Breitfuss.

Guvernör Carlson allvarligt sjuk.

Colorados guvernör, George A. Carlson, har insjuknat i lunginflammation. Läkarna förklarade i början af förra veckan, att guvernörens tillstånd är synnerligen allvarligt.

Den tyska blockaden börjar

Tyska undervattensbåtar hafva redan anfallit ett brittiskt, ett franskt och ett norskt fartyg. — Striderna i väster fortsätta, och i öster är den tyska anfallsplanen i fara.

De skandinaviska länderna protestera.

Onsdagen den 17 februari.

En not från den tyske kanslären, som sändts till handelskammaren i Rotterdam, säger, att i de flesta fall bli tyska undervattensbåtar ur stånd att skilja mellan neutrala och brittiska fartyg, som påträffas i krigsområdet, och att alla handelsfartyg därför löpa risken att blifva förstörda.

Den ryska armén i Bukowina har omringats af den österrikisk-ungerska mellan Prut och Sereth floderna, enligt en rapport från Berlin.

Farvattnen kring kusterna af Storbritannien bli i kväll, så långt det står i Tysklands makt, ett krigsområde, som alla fartyg, neutrala och andra, befara på egen risk. Några ångbåtsförbindelser öfver kanalen kanske komma att upphöra, men det stora flertalet af de neutrala lastångarlinjerna komma att fortsätta seglatsen.

Förlusterna inom prinsessan Patricias regemente uppgå nu till 40 dödade och 60 sårade.

Enligt officiellt meddelande från det franska krigsdepartementet hafva tyska lopgrafvar, tre kilometer långa, tagits i Champagne, nordväst om Perthes och norr om Beausejour.

Storbritannien mottog i går genom Walter Hines Page, den amerikanske ambassadören i London, Tysklands erbjudande att taga tillbaka hotelsen om undervattensblockad mot Storbritannien, om den brittiska flottan vill tillåta lifsförnödenheter öfverföras till Tysklands civila befolkning. Man tror icke, att detta erbjudande kommer att antagas.

Den 32:dra bataljonen, 1,126 man stark, afreste i går från Winnipeg. Den kommer antagligen att sändas till Bermudas, där den skall vistas en tid, innan den sändes till fronten.

En flottans flygafdelningen gjorde i går åter ett anfall på de tyska positionerna utmed den belgiska kusten för att förstöra eller skada undervattensbasen vid Zeebrügge, kanonerna vid Ostende och Middelkerke och aerodromen vid Ghistelles. Rätt betydlig skada anställdes. Fyrtio maskiner användes och bomber nedsläpptes på kanonpositioner, trålare och en aerodrom. Medan de brittiska flygarna utförde sitt värf, anföllo åtta franska flygare Ghistilles aerodrom och hindrade på så sätt tyska flygare från att anfalla de brittiska maskinerna. Rapporten om denna raid innehåller intet om de anfallande flygarnes [illegible] men förmbodar man, att de äro i säkerhet.

Premierminister Borden upplåste i går i parlamentet ett telegram, hvari meddelades, att den canadensiska kontingenten anländt till Frankrike.

I den socialdem. Zürichtidningen Volkrecht publicerar den revolutionistiske tyske socialdemokraten och riksdagsmannen dr Eduard David en kraftig artikel mot sin kollega och partikamrat Liebknecht och de loford dennes opposition mot kriget beredt honom i franska och engelska pressen. Dr. David skrifver bl. a.: Loford i Times, Temps och Matin torde stämma Liebknecht till eftertanke, och ej häller lära loforden i den utländska socialistiska pressen bereda honom någon glädje. De franska och engelska socialdemokraterna ha handlat för sina länder precis på samma sätt som de tyska för Tyskland, ja, de franska ha gjort vida mer, i det att de genom inträde i regeringen bekräftat sin fullständiga solidaritet och sålunda i praktiken än kraftigare afvikit från Liebknechts anvisningar. De tilljubla honom emellertid bifall, fastän Liebknecht bara marscherat i en fosterlandslös kosmopolitisms af Hervé öfvergifna fotspår. Den Liebknechtska läran är bra nog för en kosmopolitisk sekt med anarko-socialistisk stridsmetod, men den är omöjlig för ett parti, som vill drifva realpolitik och ej förlora förtroendet hos folkmassorna.

Torsdagen den 18 februari.

Fyra brittiska ångare och en brittisk skonare på tillsammans 11,874 ton hafva sänkts på östra kusten af Sydamerika af den tyska kryssaren Kronprinz Wilhelm, som förut tillhörde North German Lloyd-linjen. Den tyska ångaren Holger tillkallades från Pernambuco och tog ombord besättningen och passagerarna från de brittiska fartygen, inalles 214 personer. De sänkta fartygen voro: Highland Broe, Potaro, Hemisphere, Sementha och skonaren Wilfrid M.

Från Köpenhamn meddelas, att bristen på hvete i Tyskland hemlighölls till sista ögonblicket för att icke nedstämma folket. Den är mycket större än man hittills trott. Tyskland kommer att med knapp nöd undgå hungersnöd före nästa skörd.

Enligt officiellt meddelande från Wien hafva österrikarna efter två dagars häftig strid intagit staden Kolomea i Bukowina.

Från Petrograd meddelas, att tyskarna förbereda ett allmänt anfall utmed hela den ryska fronten, som är 700 mil lång.

En daglig tysk tidning i New York publicerar ett telegram från Berlin, hvilket måler, att förhållandet mellan Japan och Kina blir mer och mer ovänligt och att det icke kan förvåna, om det snart kommer till fiendtligheter.

Tyskland har i vanlig ton besvarat den amerikanska noten angående den hotade tyska blockaden. I svarsnoten framhålles, att handelsfartyg under Förenta Staternas flagga icke komma att respekteras i krigsområdet kring de brittiska öarna. Tyskland föreslår, att Förenta Staterna sänder krigsfartyg till England för att konvöjera amerikanska handelsfartyg genom krigsområdet som en säkerhet mot anfall, under förutsättning att de skyddade fartygen icke föra krigsmaterial. Tyskland kastar skulden på England, som påstås försöka hindra, att lifsförnödenheter föras till Tysklands civila befolkning. Tyskland står fast vid det beslut, det en gång fattat, och hoppas att Förenta Staterna förstår dess ställning.

Från franska krigsdepartementet meddelas officiellt, att fransmännen norr om Arras tagit två linjer af lopgrafvar och tillbakaslagit häftiga anfall. Tyskarnas förluster voro stora. På hela västfronten ha de allierade hått smärre framgångar och tillbakaslagit tyska anfall.

Holland har ändrat den mörkblå färgen i sin flagga till ljusblå för att skydda holländska handelsfartyg. Den holländska flaggan har nämligen vid flera tillfällen tagits för tysk. Tysklands flagga har svart bland sina färger.

Storbritanniens andra och fullständiga svar på den amerikanska protestnoten af den 28 december, hvari anhölls om snar förbättring i behandlingen af amerikanska handelsfartyg af den brittiska flottan, offentliggjordes i går. I noten, som är adresserad till ambassadör Pagé af Sir Edward Grey och daterad den 10 februari, förklaras, att nedgången i den amerikanske industrien kan tillskrifvas den brittiska flottan, och Eir Edward förmodar, att denna bland annat kan tillskrifvas bristen på skeppningsfaciliteter, den däraf följande minskningen i bomullshandeln och förstörandet af neutrala fartyg af minor, som "utan hänsyn utlagts af fienden". Sir Edward säger vidare, att endast en liten procent af amerikanska fartyg blifvit ställda inför prisdomstol. Angående frågan om lifsförnödenheter, afsedda för den civila befolkningen i ett krigförande land, påpekas, att "i ett land, i hvilket det existerar en sådan väldig organisation för krig som i Tyskland, är det ingen klar och tydlig skillnad mellan sådana, som regeringen är ansvarig att föda, och sådana, som den icke har ansvar för." Noten afslutas med den förhoppningen, att Förenta Staterna skall insee, att Storbritannien försökt på allt sätt taga hänsyn till de neutrala.

Det meddelas från Hamburg, att från och med den 18 februari alla tyska undervattensbåtar erhållit följande instruktioner: 1) Behandla alla fartyg, som föra något till England, såsom fiendtliga fartyg utan några rättigheter enligt internationell lag. 2) Torpedera dylika fartyg utan varning, undersökning eller afseende på nationalitet. 3) Låt besättningarna på sådana fartyg omkomma för att därigenom sätta en sådan skräck att sjöfarten på England upphör.

Fredagen den 19 februari.

Från Paris meddelas officiellt: Från hafvet till Aisne hafva häftiga artilleristrider utkämpats. Ett anfall af tyskarna nära Roclincourt har tillbakaslagits. I Champagne, i trakten af Souain, Perthes och Beausejour hafva äfven anfall af tyskarna tillbakaslagits. I Lorraine i trakten af Xoa hafva fransmännen gått till anfall och intagit Norroy och tagit hela positionen. En del del krigsmaterial blef där bytet.

Striden på fronten mellan Niemen och Vistula fortsatte den 17 februari och nådde sin klimax af häftighet i trakten af Augustowo och äfven på vägarna från Sierpec till Plonsk.

I Karpaterna hafva ryssarna tillbakaslagit ett häftigt anfall af österrikarna på fronten från Svidnik till Upper San. I trakten af Koziouwka, Toukolka, Senetchouw, Wyszkow och Klausse hafva ryssarna gjort flera lyckade kontraanfall, medan de äfven fortsatte de oafbrutna allmänna anfallen.

I Bukowina hafva de ryska trupperna fallit tillbaka bakom floden Prut.

Den tyska frammarschen från Ostpreussen till städerna Kovno och Grodna synes vara ämnade att afskära järnvägsförbindelserna till Warschau, hufvudstaden i ryska Polen, snarare än ett försök att taga de befästade ryska positionerna i detta territorium.

(Forts. å sid. 4.)